

José Luis Giménez-Frontín (Barcelona, 1943) era poeta, narrador, assagista, traductor i crític literari. Els anys 1981 i 1991 va guanyar el Premi Ciutat de Barcelona de Literatura en llengua castellana pel poemari *Las voces de Laye* i per la novel·la *Señorear la tierra*, respectivament, i el 2006 va obtenir el Premio Esquíu de Poesía per *Requiem de las esferas*. Havia estat lector de les universitats d'Oxford i Bristol i, durant gairebé quinze anys, va ser el director de la Fundació Caixa Catalunya. Havia estat vicepresident del Centro Español de Derechos Reprográficos (CEDRO), cofundador i president de l'Associació Col·legial d'Escriptors de Catalunya (ACEC) –entitat de la qual, actualment, era el secretari general– i membre de l'Associació Internacional i l'Associació Catalana de Crítics d'Art. La seva trajectòria cultural en el món francès li havia valgut la condecoració de *Chevalier de l'Ordre National du Mérite*.

La seva trajectòria en l'àmbit de l'assaig i la divulgació cultural es va fer palesa en obres com *El Surrealismo* (primera versió, 1978), *Camilo José Cela: texto y contexto* (1984) i la guia-catàleg del *Museu Teatre-Dalí* de Figueres (1994). Els seus títols narratius més recents havien estat *Señorear la tierra* (1992) i *La otra casa* (1997) mentre que en el registre memorialístic havia conreat obres com *Woodstock road en Julio. Notas y diario* (1996).

Els seus primers llibres de poesia (*La sagrada familia*, *Amor omnia*, *Las voces de Laye* y *El largo adiós*) van ser recollits per Pilar Gómez Bedate a *Astrolabio. Antología 1972-1988* (1989). Fa dos anys va editar *La ruta de Occitania, Poesía reunida (1972-2006)*. Recentment, també havia publicat els poemaris *Zona cero* (2003), *Requiem de las esferas* (2006) i *Tres elegías* (2007).

Com a traductor havia traduït obres de Lewis Carroll, Flannery O'Connor, Maurice Nadeau, Jean Jaurès, Salvat-Papasseit i Roselló Porcel.

El seu llibre de memòries, *Los años contados*, aparegut fa només tres mesos i presentat en un multitudinari acte a la llibreria La Central del Raval el passat 13 d'octubre per Eduardo Mendoza, Anna Caballé i Ana Maria Moix, retrata un país, una societat i un entorn polític i cultural que abraça des de la seva infància i adolescència a la Barcelona del postguerra fins l'actualitat. Es tracta d'una obra de gran vàlua per la visió de la Barcelona literària i cultural dels anys seixanta fins els nostres dies.